

THỰC TRẠNG GIÁO DỤC PHẨM CHẤT TRÁCH NHIỆM THÔNG QUA MÔN ĐẠO ĐỨC CHO HỌC SINH LỚP 5 Ở TRƯỜNG TIỂU HỌC NGUYỄN HUỆ PHƯỜNG LONG CHÂU, TỈNH VINH LONG

Huỳnh Thị Mai Ca
Học viên cao học, Trường Đại học Trà Vinh
Email: huynhmaica@gmail.com

Tóm tắt: Trong bối cảnh đổi mới giáo dục phổ thông, việc giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh tiểu học trở thành yêu cầu cấp thiết, góp phần hình thành nhân cách toàn diện và năng lực công dân. Nghiên cứu này tập trung khảo sát thực trạng giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức đối với 51 cán bộ - giáo viên và 120 học sinh lớp 5 tại Trường Tiểu học Nguyễn Huệ, phường Long Châu, tỉnh Vĩnh Long. Kết quả cho thấy giáo viên có nhận thức đúng đắn, đồng thuận cao về tầm quan trọng của giáo dục phẩm chất trách nhiệm, trong khi học sinh đánh giá tích cực nhưng còn thiên về trải nghiệm cụ thể. Các mục tiêu giáo dục được thực hiện tương đối đồng bộ, nổi bật ở phương diện hành vi và thái độ, song vẫn tồn tại hạn chế trong việc chuyển hóa thành thói quen bền vững. Trên cơ sở đó, nghiên cứu đề xuất một số biện pháp nhằm nâng cao hiệu quả: tích hợp tình huống đạo đức, tổ chức hoạt động trải nghiệm, xây dựng cơ chế tự quản, sử dụng phương pháp nêu gương và phối hợp liên môn.

Từ khóa: Phẩm chất trách nhiệm, giáo dục tiểu học, môn Đạo đức, học sinh lớp 5.

THE CURRENT SITUATION OF EDUCATING THE QUALITY OF RESPONSIBILITY THROUGH THE SUBJECT OF MORAL EDUCATION FOR GRADE 5 STUDENTS AT NGUYEN HUE PRIMARY SCHOOL, LONG CHAU WARD, VINH LONG PROVINCE

Huỳnh Thị Mai Ca
Graduate Student, Tra Vinh University
Email: huynhmaica@gmail.com

Abstract: In the context of general education reform, fostering the quality of responsibility among primary school students has become an urgent requirement, contributing to the formation of comprehensive character and civic competence. This study focuses on examining the current situation of educating responsibility through the subject of Moral Education with the participation of 51 staff-teachers and 120 fifth-grade students at Nguyen Hue Primary School, Long Chau Ward, Vinh Long Province. The results show that teachers have a proper understanding and a high level of consensus regarding the importance of responsibility education, while students give positive evaluations but tend to rely more on concrete experiences. The educational objectives have been relatively consistently implemented, especially in terms of behavior and attitude; however, limitations remain in transforming these into sustainable habits. Based on this, the study proposes several measures to improve effectiveness: integrating moral situations, organizing experiential activities, establishing self-management mechanisms, applying role-modeling methods, and promoting interdisciplinary collaboration.

Keywords: Responsibility, primary education, Moral Education subject, fifth-grade students.

Nhận bài: 06/08/2025

Phản biện: 08/09/2025

Duyệt đăng: 12/09/2025

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong dòng chảy sôi động của sự đổi mới giáo dục hiện nay, việc rèn luyện tri thức cho học sinh vẫn chưa đủ để tạo nên những công dân toàn diện. Một xã hội văn minh không chỉ cần những con người giỏi về kiến thức mà quan trọng hơn, phải là những con người có trách nhiệm – trách nhiệm với bản thân, với gia đình, với cộng đồng và với Tổ quốc. Chính vì vậy, giáo dục phẩm chất trách nhiệm từ bậc tiểu học trở thành nền tảng vững chắc cho sự phát triển nhân cách và năng lực công dân ở thế hệ trẻ. Học sinh lớp 5 – độ tuổi bản lề, chuẩn bị rời khỏi mái trường tiểu học – đang ở giai đoạn đặc biệt nhạy cảm trong quá trình hình thành nhân cách. Ở giai đoạn này, các em không

chỉ tiếp thu tri thức mà còn bắt đầu biết suy ngẫm về những hành vi đúng – sai, thiện – ác, biết chia sẻ, biết tự điều chỉnh bản thân. Đây chính là “thời điểm vàng” để gieo mầm trách nhiệm, giúp các em định hình thái độ sống và cách ứng xử với cuộc đời. Trong đó, môn Đạo đức không đơn thuần là một môn học, mà là hành trình đưa học sinh đến với những giá trị cốt lõi của con người. Qua từng bài học, từng tình huống, môn Đạo đức giúp học sinh nhận diện chuẩn mực hành vi, hiểu được ý nghĩa của trách nhiệm và từng bước biến nhận thức ấy thành hành động cụ thể. Tuy nhiên, thực tiễn giáo dục hiện nay vẫn đặt ra không ít câu hỏi: Liệu học sinh đã thực sự thấm nhuần giá

trị trách nhiệm? Liệu giáo viên đã đủ công cụ và phương pháp để khơi dậy ý thức trách nhiệm nơi học sinh? Và liệu trách nhiệm có trở thành một thói quen, một phẩm chất sống bền vững trong suốt hành trình trưởng thành của các em? Chính những trăn trở ấy đã thôi thúc chúng tôi thực hiện nghiên cứu này, với mong muốn tìm hiểu thực trạng giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh lớp 5 thông qua môn Đạo đức, từ đó đề xuất những giải pháp thiết thực, góp phần đưa trách nhiệm trở thành “ngọn lửa sống” trong tâm hồn mỗi học sinh tiểu học.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Phương pháp nghiên cứu

Bảng: GV đánh giá thực trạng nhận thức tầm quan trọng của giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức cho học sinh lớp 5

STT	Tầm quan trọng	Mức độ đánh giá % (N=51)				ĐTB	ĐLC
		1	2	3	4		
1	Góp phần hình thành nhân cách và nền tảng đạo đức bền vững cho học sinh	2.0	2.0	29.4	66.7	3.61	.635
2	Đáp ứng yêu cầu phát triển phẩm chất “trách nhiệm” trong Chương trình GDPT 2018	2.0	0	35.3	62.7	3.59	.606
3	Giúp học sinh rèn luyện kỹ năng nhận thức và điều chỉnh hành vi trong các tình huống cụ thể	2.0	0	37.3	60.8	3.57	.608
4	Phát triển ý thức trách nhiệm với bản thân, gia đình, nhà trường và cộng đồng	2.0	2.0	31.4	64.7	3.59	.638
5	Góp phần nâng cao chất lượng giáo dục đạo đức, hướng tới mục tiêu giáo dục toàn diện	2.0	2.0	33.3	62.7	3.57	.640
Điểm trung bình						3.58	0.626

Ghi chú: 1-Không quan trọng, 2-Quan trọng, 3-Khả quan trọng, 4-Rất quan trọng

Kết quả khảo sát cho thấy nhận thức của giáo viên về tầm quan trọng của giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh lớp 5 thông qua môn Đạo đức đạt mức cao và khá đồng thuận. Điểm trung bình chung 3.58/4 với độ lệch chuẩn 0.626 phản ánh rằng đa số giáo viên đều đánh giá các tiêu chí từ “khả quan trọng” đến “rất quan trọng”, chứng tỏ họ ý thức sâu sắc vai trò then chốt của môn Đạo đức trong việc hình thành phẩm chất trách nhiệm – một phẩm chất cốt lõi được nhấn mạnh trong Chương trình GDPT 2018.

Đối tượng khảo sát: 51 cán bộ - giáo viên và 120 học sinh lớp 5 tại Trường Tiểu học Nguyễn Huệ, phường Long Châu, tỉnh Vĩnh Long.

Công cụ khảo sát: bảng hỏi 4 mức độ Likert, tập trung vào các nội dung: nhận thức, mục tiêu, nguyên tắc, nội dung và biện pháp giáo dục phẩm chất trách nhiệm.

Phương pháp xử lý số liệu: thống kê mô tả (ĐTB, ĐLC), phân tích so sánh giữa kết quả của giáo viên và học sinh, từ đó rút ra nhận định và đề xuất.

2.2. Thực trạng nhận thức tầm quan trọng về giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức cho học sinh lớp 5

Trong các tiêu chí cụ thể, nội dung “Góp phần hình thành nhân cách và nền tảng đạo đức bền vững cho học sinh” đạt điểm trung bình cao nhất 3.61, với 66.7% giáo viên đánh giá “rất quan trọng”. Điều này cho thấy giáo viên vẫn duy trì quan điểm bền vững rằng giáo dục phẩm chất trách nhiệm chính là nền tảng phát triển nhân cách toàn diện của trẻ. Các tiêu chí “Đáp ứng yêu cầu phát triển phẩm chất trách nhiệm trong Chương trình GDPT 2018” và “Phát triển ý thức trách nhiệm với bản thân, gia đình, nhà trường và cộng đồng” đều có

điểm trung bình 3.59, thể hiện sự thống nhất trong nhận thức của giáo viên về tính cấp thiết của giáo dục phẩm chất này trong bối cảnh đổi mới chương trình và yêu cầu hội nhập. Hai tiêu chí còn lại, “Giúp học sinh rèn luyện kỹ năng nhận thức và điều chỉnh hành vi trong các tình huống cụ thể” và “Góp phần nâng cao chất lượng giáo dục đạo đức, hướng tới mục tiêu giáo dục toàn diện” đạt điểm trung bình 3.57. Dù thấp hơn một chút, nhưng vẫn khẳng định rằng giáo viên coi trọng việc giáo dục trách nhiệm không chỉ dừng lại ở lý thuyết mà còn chú trọng rèn kỹ năng ứng dụng trong thực tiễn.

Từ kết quả trên có thể nhận định rằng giáo viên lớp 5 đã có nhận thức khá toàn diện và đúng đắn về tầm quan trọng của giáo dục phẩm chất trách nhiệm. Đây là cơ sở để việc triển khai trong thực tiễn đạt hiệu quả thiết thực. Tuy nhiên, việc một số tiêu chí vẫn được đánh giá ở mức “khá quan trọng” thay vì “rất quan trọng” cho thấy vẫn còn khoảng trống trong nhận thức, cần bổ sung bằng hoạt động bồi dưỡng, chia sẻ kinh nghiệm và minh chứng thực tiễn rõ ràng hơn.

Song song với khảo sát giáo viên, kết quả khảo sát 120 học sinh lớp 5 cũng mang lại bức tranh cụ thể về mức độ nhận thức của các em. Điểm trung bình chung 3.37/4 với độ lệch chuẩn 0.766 phản ánh rằng phần lớn học sinh đánh giá các tiêu chí từ “khá quan trọng” đến “rất quan trọng”, nhưng thấp hơn so với giáo viên và có sự phân tán lớn hơn. Điều này phù hợp với đặc điểm tâm lý lứa tuổi, khi học sinh còn thiên về nhận thức trực quan, gắn với trải nghiệm học tập cụ thể, chưa đạt đến mức ổn định và sâu sắc như giáo viên.

Trong từng tiêu chí, học sinh đánh giá cao nhất nội dung “Phát triển ý thức trách nhiệm với bản thân, gia đình, nhà trường và cộng đồng” với điểm trung bình 3.49, 61.7% chọn “rất quan trọng”. Kết quả này cho thấy các em dễ nhận thức trách nhiệm trong mối quan hệ gần gũi và quen thuộc. Các tiêu chí “Rèn luyện kỹ năng nhận thức và điều chỉnh hành vi trong các tình huống cụ thể” (3.36) và “Đáp ứng yêu cầu phát triển phẩm chất trách nhiệm trong Chương trình GDPT 2018” (3.35) có điểm số khá tương đồng. Học sinh quan tâm đến kỹ năng ứng xử hằng ngày, trong khi nhận thức về sự gắn kết với yêu cầu chương trình còn trừu tượng và gián tiếp, chủ yếu hình thành qua hướng dẫn của thầy cô. Tiêu chí “Góp phần nâng cao chất lượng giáo dục đạo đức, hướng tới mục tiêu giáo dục toàn diện” đạt 3.38, cho thấy dù học sinh chưa hiểu đầy đủ khái niệm này nhưng đã ý

thức được mối liên hệ giữa môn Đạo đức và sự phát triển nhân cách chung. Ngược lại, tiêu chí “Góp phần hình thành nhân cách và nền tảng đạo đức bền vững” có điểm thấp nhất 3.28 và độ lệch chuẩn cao 0.860, chứng tỏ mức độ phân hóa lớn. Có tới 26.7% học sinh chỉ đánh giá ở mức “quan trọng”, phản ánh rằng mục tiêu nhân cách lâu dài còn khá xa vời với khả năng nhận thức trực tiếp của lứa tuổi tiểu học.

Từ kết quả trên có thể rút ra rằng học sinh lớp 5 đã có đánh giá tích cực và tương đối rõ ràng về tầm quan trọng của giáo dục phẩm chất trách nhiệm, đặc biệt trong các mối quan hệ gần gũi và tình huống thực tiễn. Tuy nhiên, so với giáo viên, học sinh thiên về cảm nhận cụ thể, trong khi giáo viên có cái nhìn vĩ mô và chiến lược hơn. Do đó, để nâng cao hiệu quả giáo dục, cần tăng cường các hoạt động trải nghiệm, tình huống gần gũi và định hướng sâu hơn, giúp học sinh thấy rõ vai trò lâu dài của phẩm chất trách nhiệm trong sự phát triển nhân cách toàn diện.

2.2. Thực trạng thực hiện mục tiêu giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức cho học sinh lớp 5

Nghiên cứu thực trạng thực hiện mục tiêu giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh lớp 5 thông qua môn Đạo đức tại Trường Tiểu học Hùng Vương được tiến hành trên 51 cán bộ, giáo viên và 5 lớp học sinh. Kết quả cho thấy cả giáo viên và học sinh đều đánh giá cao vai trò của môn Đạo đức trong việc hình thành phẩm chất trách nhiệm, song mức độ thực hiện vẫn còn có sự khác biệt giữa nhận thức, thái độ và hành vi.

Đánh giá từ giáo viên

Kết quả khảo sát giáo viên cho thấy điểm trung bình chung đạt 3.58/4 với độ lệch chuẩn 0.622. Đây là mức khá – tốt, phản ánh sự đồng thuận cao giữa các giáo viên rằng môn Đạo đức đã phát huy hiệu quả trong việc hình thành phẩm chất trách nhiệm cho học sinh. Trong các mục tiêu, phương diện hành vi – bao gồm vận dụng chuẩn mực, tự điều chỉnh khi mắc lỗi, hợp tác và chia sẻ trách nhiệm – được đánh giá cao nhất (ĐTB = 3.65; 68.6% mức “tốt”). Điều này khẳng định giáo dục đạo đức không chỉ dừng lại ở tri thức hay thái độ mà đã tác động cụ thể đến hành vi thực tiễn, phù hợp với định hướng Chương trình GDPT 2018.

Tiếp theo, nhận thức – hiểu ý nghĩa, nhận biết biểu hiện của hành vi có trách nhiệm – và định hướng giá trị – tinh thần trách nhiệm, kỷ luật, ý thức công dân – đều đạt ĐTB 3.57. Kết quả cho

thấy học sinh được trang bị không chỉ kiến thức cơ bản mà còn dần hình thành ý thức gắn trách nhiệm cá nhân với trách nhiệm cộng đồng. Tuy nhiên, phương diện thái độ – tích cực, tự giác, trân trọng giá trị đạo đức – đạt điểm thấp nhất (ĐTB = 3.53). Đây là dấu hiệu cho thấy việc nuôi dưỡng thái độ tự giác và bền vững trong hành động có trách nhiệm còn chưa đồng đều, dễ bị chi phối bởi hoàn cảnh và sự giám sát từ người lớn.

Như vậy, giáo viên đánh giá việc giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức đã đạt hiệu quả khá đồng bộ, mạnh ở phương diện hành vi và nhận thức, song cần tập trung hơn vào bồi dưỡng thái độ để đảm bảo tính bền vững.

Đánh giá từ học sinh

Khi khảo sát 61 học sinh lớp 5, điểm trung bình chung đạt 3.40/4 (ĐLC = 0.694). So với đánh giá của giáo viên, mức tự đánh giá của học sinh thấp hơn đôi chút, phản ánh sự khiêm tốn hoặc sự tự nhận thức về những khoảng trống trong hành vi có trách nhiệm.

Ở phương diện thái độ, học sinh đạt ĐTB cao nhất (3.53), với 60% lựa chọn mức “tốt”. Điều này cho thấy học sinh không chỉ nhận biết mà còn hình thành được tình cảm tích cực, trân trọng giá trị đạo đức và cố gắng thực hiện trách nhiệm với bản thân và người khác. Định hướng giá trị cũng đạt mức cao (ĐTB = 3.48), chứng tỏ học sinh đã có ý thức gắn trách nhiệm cá nhân với trách nhiệm xã hội và cộng dân.

Trong khi đó, nhận thức về ý nghĩa và biểu hiện của hành vi có trách nhiệm đạt ĐTB = 3.29, với 18.3% học sinh tự đánh giá ở mức “chưa đạt” hoặc “đạt”. Điều này phản ánh khả năng khái quát hóa của một bộ phận học sinh còn hạn chế do đặc điểm phát triển nhận thức lứa tuổi. Hành vi – vận dụng chuẩn mực, tự điều chỉnh khi mắc lỗi, hợp tác và chia sẻ trách nhiệm – được đánh giá thấp nhất (ĐTB = 3.28), với chỉ 44.2% chọn mức “tốt”. Kết quả này cho thấy học sinh dù có nhận thức và thái độ tích cực, nhưng khi chuyển hóa thành hành vi cụ thể vẫn còn gặp khó khăn, cần nhiều cơ hội trải nghiệm và rèn luyện.

Từ hai góc nhìn, có thể khẳng định giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức cho học sinh lớp 5 đã đạt được những kết quả tích cực, đặc biệt ở nhận thức và thái độ. Tuy nhiên, hành vi thực tiễn và sự bền vững trong thái độ tự giác còn là thách thức. Điều này đặt ra yêu cầu phải tăng cường các hoạt động trải nghiệm, tình huống thực hành và sự phối hợp chặt chẽ giữa nhà

trường, gia đình và xã hội để củng cố kỹ năng, biến trách nhiệm thành thói quen bền vững.

2.3. Thực trạng thực hiện nội dung giáo dục phẩm chất trách nhiệm thông qua môn Đạo đức cho học sinh lớp 5

Để đi sâu vào chi tiết cách thức giáo dục phẩm chất trách nhiệm, chúng ta sẽ phân tích thực trạng thực hiện nội dung giáo dục này trong môn Đạo đức. Dựa trên kết quả khảo sát từ 51 cán bộ - giáo viên, phần này sẽ làm rõ mức độ và hiệu quả của việc lồng ghép các nội dung giáo dục phẩm chất trách nhiệm vào chương trình học lớp 5.

Điểm trung bình chung đạt 3.48/4 với ĐLC = 0.665 cho thấy phần lớn học sinh được giáo viên đánh giá ở mức “khá” đến “tốt” trong việc lĩnh hội và thực hành các nội dung trách nhiệm liên quan đến môi trường sống. Đây là một tín hiệu tích cực, chứng minh rằng giáo dục trách nhiệm không phải chỉ nằm trên trang giấy, mà đang dần hiện diện trong nhận thức, thái độ và hành vi của học sinh.

Đi sâu vào từng nội dung, ta thấy những mảng sáng đáng khích lệ: “Học sinh không đồng tình với hành vi gây ô nhiễm môi trường và biết nhắc nhở người thân, bạn bè cùng bảo vệ môi trường sống” đạt điểm cao nhất (ĐTB = 3.55; 60.8% ở mức “tốt”). Điều này phản ánh sự trưởng thành trong ý thức công dân của các em: không chỉ dừng lại ở việc tự mình làm đúng, mà còn dám lên tiếng, nhắc nhở và lan tỏa hành vi trách nhiệm tới người xung quanh. Đây chính là biểu hiện sống động của việc giáo dục trách nhiệm đã chạm tới chiều sâu giá trị, biến học sinh thành những “đại sứ nhỏ” trong việc bảo vệ môi trường. “Học sinh biết bảo vệ môi trường sống ở nhà, trường, nơi công cộng bằng việc làm cụ thể phù hợp với khả năng” (ĐTB = 3.49) cũng được đánh giá cao. Những hành động tuy nhỏ bé – nhặt rác, giữ gìn lớp học sạch sẽ, tưới cây – nhưng lại là những bước khởi đầu quan trọng để trách nhiệm trở thành thói quen hằng ngày, chứ không chỉ là khẩu hiệu.

Hai nội dung còn lại, “Nêu được các loại môi trường sống” (ĐTB = 3.45) và “Hiểu và trình bày lý do tại sao phải bảo vệ môi trường” (ĐTB = 3.43), dù đạt điểm thấp hơn, nhưng vẫn nằm trong mức khá cao. Điều này phản ánh một thực tế: học sinh tiểu học dễ dàng tiếp nhận tri thức khái niệm, song sự hấp thụ trở nên ý nghĩa nhất khi gắn với hành động cụ thể. Nói cách khác, tri thức có thể là nền, nhưng chính những hành vi trải nghiệm mới là điều khắc sâu trong tâm trí trẻ em.

Từ kết quả trên, có thể nhận định rằng: giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh tiểu học thông qua môn Đạo đức, đặc biệt ở mảng bảo vệ môi trường, đã đi đúng hướng, tạo ra sự chuyển hóa tích cực từ nhận thức đến thái độ và hành vi. Tuy nhiên, để tri thức không chỉ dừng lại ở mức “biết” và “hiểu”, mà thực sự trở thành niềm tin và hành động bền vững, giáo dục cần được tăng cường bằng các hoạt động trải nghiệm phong phú, gắn liền với đời sống thực tiễn. Khi đó, mỗi học sinh sẽ không chỉ là người “học về trách nhiệm”, mà còn là người sống có trách nhiệm với bản thân, cộng đồng và môi trường.

Gợi ý đề xuất một số biện pháp:

Tích hợp các tình huống đạo đức vào nội dung bài học để rèn luyện trách nhiệm

Tổ chức hoạt động trải nghiệm trong và ngoài

lớp học nhằm phát triển trách nhiệm

Xây dựng cơ chế tự quản trong tập thể lớp học

Sử dụng phương pháp nêu gương và phản hồi tích cực để củng cố hành vi trách nhiệm

Kết hợp giáo dục trách nhiệm trong môn Đạo đức với các môn học và hoạt động khác

III. KẾT LUẬN

Giáo dục phẩm chất trách nhiệm cho học sinh lớp 5 thông qua môn Đạo đức tại Trường Tiểu học Nguyễn Huệ đã đạt được những tín hiệu tích cực: giáo viên nhận thức rõ vai trò, học sinh có thái độ và ý thức nhất định. Tuy nhiên, khoảng cách giữa nhận thức và hành vi vẫn là thách thức lớn. Vì vậy, việc đổi mới phương pháp, tăng cường gắn kết giữa tri thức và thực hành, giữa nhà trường – gia đình – xã hội là chìa khóa để đưa trách nhiệm trở thành phẩm chất sống bền vững của học sinh.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2018). Chương trình giáo dục phổ thông tổng thể. Hà Nội: NXB Giáo dục Việt Nam.

Thông tư số 32/2018/TT-BGDĐT ngày 26/12/2018 của Bộ trưởng Bộ GD&ĐT về ban hành Chương trình giáo dục phổ thông môn Đạo đức.

Ninh Văn Bình, Nguyễn Trọng Lăng, Trần Thế Lưu (2022), Giáo dục Đạo đức ở học sinh tiểu học theo hướng phát triển phẩm chất và năng lực, Nhà xuất bản Đại học Huế.

Nguyễn Thị Mỹ Lộc (2019). Giáo dục giá trị và kỹ năng sống cho học sinh tiểu học. Hà Nội: NXB Đại học Quốc gia.

Huỳnh Văn Sơn, Mai Mỹ Hạnh (đồng chủ biên) và các cộng sự (2023), Đạo đức lớp 5, Bộ sách Chân trời sáng tạo. Nxb Giáo dục Việt Nam.